

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: V.V. , bytem „X“, proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.11.2009, č. „X“, o částečném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 13.11.2009, č. „X“, o částečném invalidním důchodu, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 44 a § 56 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), odňala žalobci ke dni 22.12.2009 částečný invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Litoměřicích ze dne 4.11.2009 žalobci poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 25 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, neboť z důvodu úrazu 15.4.1999 došlo k amputaci části druhého, třetího a čtvrtého prstu na pravé ruce. Podotýká, že je pravák. Dle zdravotní dokumentace je úchopová schopnost pravé ruky výrazně omezena, stav je neměnný a konečný. Domnívá se, že nedošlo ze strany posudkového lékaře ke správnému posouzení jeho zdravotního stavu.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla vypracovat posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Při ústním jednání žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Dále zdůraznil, že jeho zdravotní stav je i přes zlepšení stálý a neměnný.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu odkázala na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí obsažené v jím vypracovaném posudku ze dne 28.4.2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře „X“ pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Litoměřicích, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 4.11.2009 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že ten není částečně invalidní podle ust. § 44 zákona o důchodovém pojištění ani není plně invalidní podle ust. § 39 téhož zákona. Dle závěru dotyčného lékaře procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá 15 %, tj. postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu H, položce 30, písm. a) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že pokud se zjistí, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejmeně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění.

V projednávané věci byl žalobci částečný invalidní důchod odňat, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Litoměřicích ze dne 4.11.2009 pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dosahuje pouze míry 25%, takže není částečně invalidní.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 13.11.2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejmeně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Litoměřicích, který žalobce vyšetřil a učinil závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře

nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila jeho pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 28.4.2010. Žalobce byl jednání komise přítomen a byl vyšetřen odborným ortopedem. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona, když nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33% a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je neztrátové poranění II., III. a IV. prstu dominantní pravé horní končetiny. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu komise hodnotila dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění platném k datu vydání napadeného rozhodnutí dle kapitoly XV, oddíl H, položka 30, písm. a). Ze zde uvedeného rozmezí 25 – 30 % přiznala komise 25 %. Dolní hranici rozmezí komise použila proto, že vzhledem k dlouhé době, která uplynula od úrazu je žalobce na postižení již dobře adaptován, navíc se u žalobce nejedná o úplnou ztrátu II., III. a IV. prstu, ale o ztrátu části těchto prstů. Hodnocení podle přílohy č. 4 citované vyhlášky nemohla komise použít, protože se nejednalo o ztrátu úchopové schopnosti ruky na podkladě chybění nebo ztuhlosti všech prstů jedné ruky nebo několika prstů obou rukou. Úchopová schopnost pravé ruky je u žalobce omezena, ale není ztracena. Komise dále konstatuje, že zdravotní postižení žalobce bylo při minulých kontrolních prohlídkách již od roku 2003 posudkově nadhodnoceno, protože je zřejmé, že již v této době byla vzhledem k rozsahu poranění adaptace žalobce na postižení dobrá.

Dále komise konstatovala, že žalobce byl obecně schopen vykonávat práce dělnického a řemeslnického charakteru, s výjimkou prací s nároky na jemnou motoriku pravé ruky, rovněž byl schopen případně rekvalifikace.

Po zhodnocení výše představených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 28.4.2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 25 %, a z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku částečné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 33% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 9. srpna 2010

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová